

Mesegyűjtés.

7.

(Folytatás)

Vót a világon egy juhász, annak mindön éjjel evittek egy birkáját.

Avvā asztán āra mēn ěc cigány. Aszonygya: mim busul, juhász bácsi? Hadd e, aszonygya, hadd e, van nekōm mim búsuni! Monygyá csak nekōm, aszonygya, háthá birok rájtá segíteni! Így a juhász elmonta. Á, biztos ā zserdēg visi. Aszonygya: aggyon csak egy márok tūrút, majd ebánok én avā a zserdōgge!

Ěccōr asztán éjjel a birkák szétugrottak. Aszonygya a cigám: megáj, hé! Nē vidd ast a birkát! Hát elsőb birkōzssunk mēg!

Akkor asztán a zōrdōg odamōnt, főkapott ěty termēskūvet, lūsztē morzsólta. Nahát, tōd mōk tē eszt! Monta a cigánnak. Cigány aszonygya: asz semmi! Hānem tē a kűbű sutuj vizet! 'Kó rányomta a tūrút a kűre, csōpōgōd belűlle a víz. Jāj cigán, látom, hogy erősebb vagy, mind én, gyere a pokólba, māj kifizetōm a juhok árát!

Lēmōntek pokólba: anyám, add ere a kincēsōkamra kűccsát, haty fizetōm vissza a cigánnak a juhok árát, mer erősebb, mint én. Ugyan, az annya monta, tē még attű a haszontalan cigántű is fész? Hozd e csak a tizenkētmázsás buzgánt és tōlt föl a szōmpillámat, a tizenkētmázsás buzgánnyā, nézzem mōg aszt a cigánt!

Evitte a tizenkētmázsás buzgánt, főtōlta a szűme pilláját. Ránéz a cigánra, aszonygya: ó, te még ettűl is fész. Poróbájjatok még valamit.

Kimōntek, kivittek két ostōrt a zudvāra. Aszonygya a cigány: na rittycens. A zōrdōg akkorát rittycentōtt, hogy a cigány elesōtt. Mikō főkelt, ekeszte a fejt abrincsōni a cigány. Aszonygya: mi csinász cigány? Aszonygya: mōgabrincsolom a fejemet, mer én akkorát rittycentōk, hogy a fejem szētesik. Aszonygya: akkō a zenyimet is abrincsōd mōg!

Így mōgabrincsōta a zōrdōk fejit is. Mikō készen vót, amekkorács csag bírt, akkorát űtōtt a zōrdōk fejire. A zōrdōg is hanyitt esōtt. Aszonygya: jāj, erősebb vagy, mint én! Gyere be, aszonygya, fizetōm vissza a juhok árát.

Bēmōntek. Mōgēn aszonygya a zannya: poróbájjatok még valamit. Aszonta a cigán: nem bánom, csinájjuk!

Akkō a zōrdōg adot neki ěty kétágű vasvěllát, mōg neki is. Aszonta: amejik a sōvényōn hamaráp kōrōsztű tut szűrni, al lōssz a zerōssebb. Aszonygya a cigány: űt te bolond! Nekōm csak egy nyársot aggyá! Akkor asztán adot neki ěgy nyársot.

Így a cigám mōntű hamaráb mōgvērōszte a zōrdōgōt, me a nyárs vékonyab vót, mint a kétágű vasvělla.

Aszonygya: anyám! Adde a kincēsōs komra kojcsát, aszonygya, kifizetōm a juhok árát. Aszonygya a zannya neki: várjā, aszonygya, a cigán hájjon itten!

Avval a cigán lěfekűtt ěggy ágyra. Emezōk mōg monygyák: de mikō elālszik a cigány, a tizenkētmázsás buzogánnyā sűjcson a fejire, a cigám mōg ot marad.

Cigán léfekütt. Ugyám, de nem a zágyra, hanem a zágy alá. A feje hejire pejg tött egy naty fazékat. A zórdög bemén éccaká. Ahocs csag bírt, odavágott a buzogánnyā a fazékra. Persze a fazék összelapúlt. Cigány aszonygya: nē símogázd á fejem ávvá á buzgánnyā. Kiugrott a zágy alól: most ázsonná a juhok árát!

A zórdög evötte a zannyátú a kincses kamra kúccsát, kifizette a juhok árát egy zsák arannyā. Aszonygya a zórdög: vidd a juhok árát! Aszonygya a cigán: há bolond vónék! Aki evitte a juhót, vigye vissá a zsárát.

A zórdök főkapta a zaranyat. Aszonygya: várjá te! Majd ém mög ráülök a zsákra. Ráült a zsákra, zórdög vitte a cigánt putri felé.

Mikor közel ért, aszonygya a cigány: megáj! Máj lémík! Ide hálzás, te őrdög! Maj gynnék elébbem á rájkók, ázok még mind erősebbek mind én! De mikor még monygyák, hogy: dádē, dádē!, ákkor még nē féj! Hánem há monygyák, hogy: dikhec, mi vān á zságba?, ákkor má szaŕagy, me máskép megesnek.

'Kó közel értek a sátorhon, möntek a rájkók! Monták: dádē, dádē, dádē! Zasszom monygya: dikhec, mi vān á zságba? Ákkor a zórdög eldopta a zsákot, mök sē ált pokolig.

A cigán kifizette a juhásznak a juhok árát, többibū övött a cigány nyugottan.

Itt a vége, fuss e véle!

Tápé, 1942. jún. 14.

*Elmondta: Tóth Károly
60 éves trafikos.*

Lejegyezte: KATONA IMRE
(Ortutay-szeminárium)